

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel

Maria Magdalena

Maria Magdalena - haar naam wordt in alle evangeliën genoemd. Van haar 'oude leven' weten we alleen dat zij afkomstig is uit Magdala - een vissersdorp aan de westelijke oever van het Meer van Galilea - en dat zij bevrijd is van zeven demonen (Luk.8:2b; Mark.16:9). Wij komen niet te weten op welke wijze die demonen zich manifesteerden, terwijl dat over anderen, zoals de 'bezetene' in Gerasa (Mark.5:1-9) en de 'maanzieke knaap' (Mark.9:17,18), wel beschreven staat. Het is een intrigerende vraag hoe die demonen hun intrek hebben kunnen nemen bij Maria Magdalena.

Kwelling

Hoe krijgt de duivel sinds de zondeval ruimte in iemands leven (Ef.4:27)? Dat kan o.a. gebeuren door (persoonlijke) zonden, door afgoderij, occulte inmenging of vervloekingen. We weten het niet, maar mogen wel aannemen dat Maria Magdalena geen makkelijk leven had. Satan is immers gekomen om te stelen, te slachten en te verderven (Joh.10:10). Hij maakt zijn prooi tot gevangene van demonische pijniging (lichamelijk en geestelijk) en biedt hun een leven zonder hoop, een lijdensweg vol angst, depressie, onrust, schaamte en zelfverachting. Ook in onze tijd, waarin het geloof in de levende God naar de marge verdwijnt, zien wij meer en meer van zulke meelijwekkende figuren om ons heen. Ze vertonen vaker zonderling gedrag en komen regelmatig met één of ander label in de psychiatrie terecht. Het zou niet verkeerd als wij, christenen, meer zouden bidden om geestelijk inzicht en ons (meer) zouden verdiepen in bevrijdingspastoraat.

Bevrijd

God zij dank, Maria Magdalena ontmoet de Heiland die haar bevrijdt uit de macht van de duisternis en overbrengt in Zijn koninkrijk (Kol.1:13). Van het ene op het andere moment wordt zij een ander mens. Ze mag de Heer volgen en dienen, samen met andere vrouwen die eveneens door Hem zijn genezen. Zij dienen hun nieuwe Meester met alles wat zij hebben: hun hart, hun leven en hun bezittingen (Luk.8:3).

Lang lezen we niets over Maria Magdalena. Tot we haar terugzien bij het kruis, waar zij met de andere vrouwen op afstand staat (Mark.15:40,41). Ze hoort Jezus' woorden, ziet Hem sterven en ze ziet hoe Hij van het kruis wordt afgenomen. Dan volgt ze de mannen naar het graf waarin Zijn lichaam wordt gelegd. Wat een verdriet, wat een teleurstelling. Is haar nieuwe hoop nu vervlogen?

Hij leeft!

Tuiskomen bereiden de vrouwen specerijen en balsems (Luk.23:59) om direct na de sabbat het lichaam van de Heer te kunnen balsemen. Hoe moet dat gaan met die grote steen voor het graf (Matt.27:60,61)? Bij aankomst blijkt de steen te zijn weggerold. Enkele vrouwen gaan naar binnen en horen de boodschap van de engel dat de Heer is opgestaan (Mark.16:5-9). Intussen is Maria Magdalena in shock naar Simon Petrus en Johannes gesnelde om hun mee te delen dat het lichaam verdwenen is. Als die twee het met eigen ogen gezien hebben en weer vertrokken zijn, bukt ook Maria zich en ziet twee engelen zitten in witte kleren. Op hun vraag: 'Vrouw, waarom ween je?' reageert ze met dezelfde woorden als tegen de discipelen: 'Zij hebben mijn Heer weggenomen en ik weet niet waar zij Hem hebben gelegd.' Terwijl zij zich - nog steeds wenend - omdraait, ziet ze een andere Persoon staan. Ook Hij vraagt: 'Vrouw, waarom ween je? Wie zoek je?' Maria meent dat misschien deze tuinman het lichaam heeft meegenomen. Maar dan klinkt haar naam: 'Maria!' De nevel verdwijnt. Die stem kent zij: 'Rabboeni!' Hij leeft, haar Meester leeft!

Persoonlijk

Deze laatste ontmoeting is mij bijzonder dierbaar en ontroert mij steeds opnieuw. Ook ik kende de Heer al jaren en volgde Hem met heel mijn hart, maar door omstandigheden werd mijn zicht op Hem vertroebeld. Ik was Hem kwijt en wist Hem niet te vinden. Totdat Hij mij opzocht, mijn naam noemde en ik mijn blik mocht richten op de Opgestane Heer! Hij leeft, ook vandaag.

vrouwen voor het voetlicht